

VOORTPLANTING VAN DE VLEKKENPYTHON (*LIASIS*
CHILDRENI) IN EEN TERRARIUM.

Door: Dr. R. Ross, Institute for Herpetological
Research, Box 2227, Stanford, California
94305, U.S.A.

Inhoud: Inleiding - Het houden van de dieren -
Paringen en dracht - De legsels en het
broeden - Het uitkomen van de eieren.

INLEIDING

De gevlekte python is een bewoner van Australië en bereikt een maximale lengte van ongeveer 160 cm. Dit artikel beschrijft een succesvolle voortplanting van deze soort in een terrarium in de Verenigde Staten.

HET HOUDEN VAN DE DIEREN

Vijf geslachtsrijpe exemplaren van de gevlekte python werden vanaf eind juli 1972 in een glazen terrarium van 80 liter gehouden. Drie daarvan waren mannetjes en twee vrouwtjes; het grootste dier was een mannetje van ongeveer 110 cm en het kleinste een vrouwtje van 70 cm. Het terrarium werd toen met gloeilampen verlicht en kreeg bovendien direkt zonlicht door een raam. De gloeilampen waren dagelijks 2 tot 4 uur aan, voor de rest was er slechts daglicht al naar gelang de lichtperiode van het seizoen.

De inrichting was eenvoudig gehouden. De bodem was met sphagnum bedekt en omgekeerde bloempotten dienden als schuilplaatsen. De temperatuur schommelde overdag tussen de 29 en 30°C en viel 's nachts terug tot 16-25°C. Als voedsel werden kleine muizen aangeboden en twee maal per week werd aan het water multivitamine toegevoegd.

Half oktober werd het terrarium op een andere plaats gezet, waar het, op 2 tot 4 uur neonlicht na, verder geen licht kreeg. De temperatuur was overdag 28°C en 's nachts 24°C. De andere omstandigheden bleven ongewijzigd.

PARINGEN EN DRACHT

De eerste paringen werden al in september waargenomen, toen de dieren nog op hun eerste plaats stonden. Verdere paringen met beide vrouwtjes werden op onregelmatige tijdstippen tot aan eind februari gezien. In die tijd hielden de mannetjes ook hun rituele gevechten. Begin maart namen de twee vrouwtjes geen voedsel meer aan, wat echter niet gezien werd als een teken van drachtigheid, omdat ze tot dan toe toch al sporadische eters waren geweest. Eind maart en begin april lieten ze plotseling een merkwaardige lichaamshouding zien, te beschrijven als een nauwe spiraal met de kop er bovenop. Het lichaam was om zijn lengteas verdraaid, zodat men van boven af gezien zowel de heldere buikschubben als ook de gevlekte flanken en de rug kon zien. Een verklaring voor deze houding hadden wij niet. Pas later vernamen wij in een gesprek met Hans Boos, reptielenverzorger van de Taronga-Zoo in Sydney (Australië), dat deze houding typisch is voor drachtige *Liasis childreni*.

DE LEGSELS EN HET BROEDEN

Op 18 april zagen wij een vers legsel van 9 eieren, dat, liggend op een hoopje sphagnum, nauw omslingerd werd door het vrouwtje. Het dier werd samen met het legsel in een glazen aquarium van 20 liter gezet, waarvan de bodem alleen bedekt was met papier en dat een grote waterbak bevatte. Bij het op orde brengen van het oorspronkelijke terrarium vonden we nog een onbebreed legsel onder het

sphagnum. Dit werd in een bakje overgezet om het kunstmatig uit te broeden. Bij het vinden was het echter al verregaand ingedroogd en het bedierf binnen 2 weken. Bij het openmaken vonden we in alle eieren afgestorven embryo's. Het andere vrouwtje nam ook in het broedterrarium de eieren weer aan. Door de glazen bodem hiervan konden wij zien, dat het rond de eieren gerolde vrouwtje het legsel boven de papieren ondergrond ophief door het in een diepe uitholling op te nemen, die met het achterste gedeelte van haar lichaam werd gevormd. De temperatuur in het terrarium schommelde tussen 27,2°C en 31°C, met een gemiddelde temperatuur van 28,8°C. Het was met een glasruit afgedekt om een hoge luchtvochtigheid te houden.

Verschillende pogingen om de temperatuur binnen de lussen te meten bleven zonder resultaat. Het vrouwtje verliet het legsel zodra geprobeerd werd om er een meetsonde in te brengen en keerde pas weer terug als de sonde weer verwijderd was. Daarom werd de temperatuur binnen het terrarium gemeten om te controleren of deze boven de kamertemperatuur uitkwam, wat dan een teken geweest zou zijn dat er binnen het terrarium warmte opgewekt werd. Er werd geen temperatuurverschil gemeten. Dit komt overeen met de waarneming van Hans Boos, die bij zijn *Liasis childreni* geen temperatuursverhoging kon vaststellen toen deze in de Taronga-Zoo eieren bebroedden.

HET UITKOMEN VAN DE EIEREN

Twee eieren bedierven na 20 resp. 25 dagen, maar werden niet uit het legsel gehaald.

Op 22 juni zaten er sneetjes in een paar eieren en er kropen 3 jongen uit. De volgende dag kwamen er nog 3 uit. Het laatste ei werd geopend; er zat een volledig ontwikkeld doch dood embryo in met ruggegraatvervormingen.

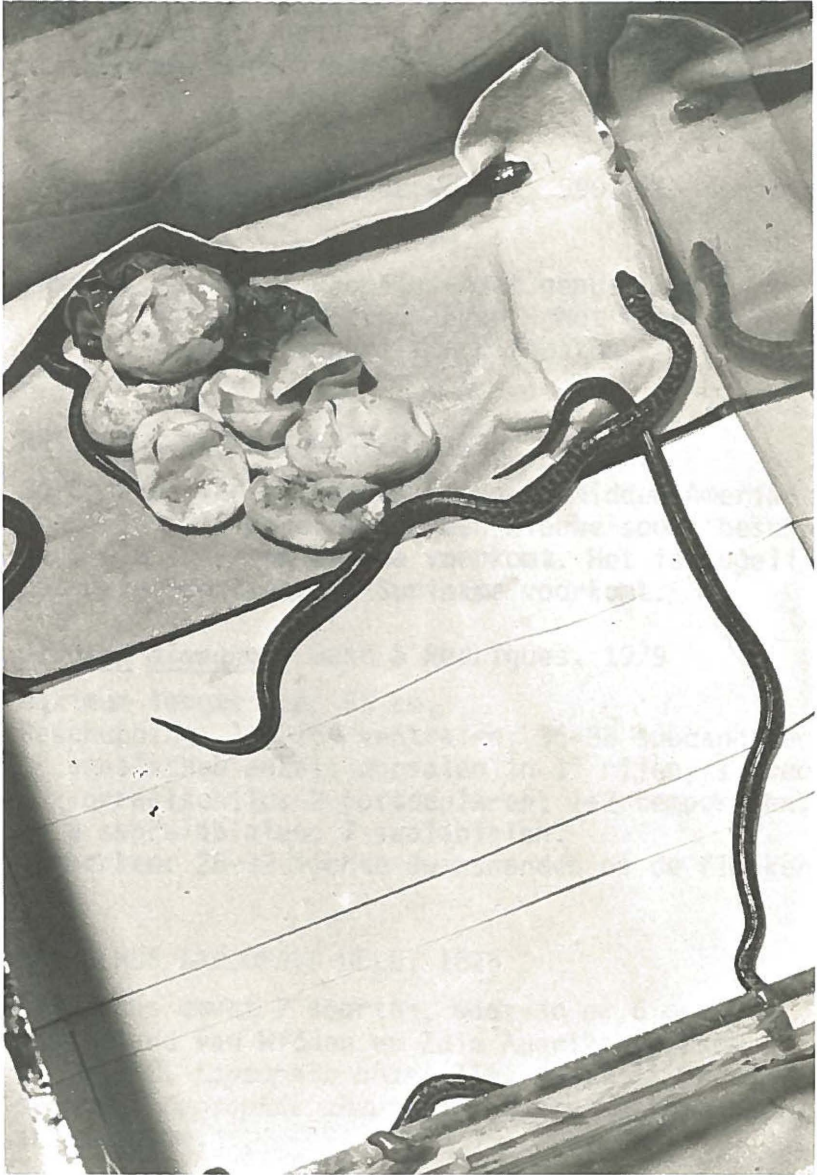

Fig. 1. Jongen van / Hatchlings of *Liasis childreni*.
Foto: Diergaarde Blijdorp / Blijdorp Zoo, Rotterdam.

De eerste vervellingen van de jongen vond een week na het uitkomen plaats en het vrouwtje nam onmiddellijk nadat ze uit het broedterrarium was gehaald weer voedsel aan.